

[Gertrud Stjernholm Nielsen]

vedtaget på en generalforsamling den 26. august sidste år. Vi håber, at det også er indstillingen hos et flertal af dette tings medlemmer. Det ville i hvert fald være en god holdning at have; den passede godt til børneåret.

Ole Vig Jensen (RV):

Det foreliggende lovforslag ligger jo uden for, hvad der er aftalt mellem skoleforligspartierne, men jeg går ud fra, at i hvert fald to af dem, nemlig regeringspartierne, har drøftet, om ikke målet for disse ordninger – for det forekom mig, når man hørte de to partiers ordførere, at de næppe var enige om målet – så i hvert fald hvordan man praktisk kunne starte disse ting.

Fra radikal side er vi indstillet på, at tiden er inde til at gøre børnehaveklasserne obligatoriske for kommunerne, altså at der bliver en pligt til at give et børnehaveklassetilbud. Alene det, at det i dag er 75 pct. af alle børn, som deltager i børnehaveklassen, og at man har erfaring for, at der i hvert fald er over 90 pct., der tager imod tilbuddet de steder, hvor man har børnehaveklasserne, synes jeg bekræfter det rigtige i nu at få gjort denne ordning obligatorisk, så den bliver et reelt tilbud for alle børn i den aldersklasse.

Men jeg synes også, det er rigtigt, at der er indføjet en dispensationsmulighed i hvert fald i nogle år, for det kan være en vanskelig sag for kommunerne at leve op til sådanne forpligtelser med kort varsel, og i hvert fald må man sige, at vi ikke kan være interesseret i at starte børnehaveklasseordninger på steder, hvor det kun med vanskelighed kan lade sig gøre at indrette dem, så derfor synes jeg, dispensationsmuligheden er udmærket at have med, men naturligvis må man have et mål for, hvornår – det har man vistnok også, 5 år – det skal være helt og fuldt gennemført, så det er et reelt tilbud til alle.

Den anden af bestemmelserne i lovforslaget går på en udvidelse af befordringsmulighederne, altså igen en pligt for kommunerne til at udvide befordringen, sådan at den nu ikke blot skal gå fra hjem til skole og omvendt, men at vi nu også kan inddrage institutionerne og den formidlede dagpleje, sådan at børnene også kan transporteres fra skolen og til institutionerne eller til den formidlede dagpleje. Også det kan vi fra radikal side støtte.

Når vi så kommer til forslaget om skolepasningsordninger, så bliver vi mere forbeholdne, selv om jeg på et tidspunkt her fra talerstolen har efterlyst, hvilke overvejelser den tidligere minister har haft omkring etablering af skolepasningsordninger i kommunerne. Det kunne måske godt udlægges, som om vi nu helt og fuldt ville give tilslutning til det foreliggende lovforslag, men jeg må sige, at det er vi ikke umiddelbart indstillet på, fordi det, der åbnes op for, dels er en nødvendig lovændring og dels en mulighed for, at vi nu kan være på vej til at institutionalisere børnenes dag fra næsten den tidlige morgen og til henimod aften. Det er en udvikling, som vi i hvert fald ikke blot er betænkelige ved, men også er modstandere af. Vi lægger ikke skjul på, at der er behov for i denne sammenhæng at få mere ordnede forhold på de forskellige ordninger, der er etableret i en række kommuner. Men jeg mener ikke, tiden er inde til at gå så langt, som man har foreslået her, selv om det er uvist i øjeblikket, hvor kontant forslaget skal forstås, om det går i den retning, som fru Helle Degn har nævnt, eller i den retning, som hr. Bertel Haarder har nævnt, for nu at tage de to, der umiddelbart har mest ansvar for det foreliggende lovforslag.

Det, jeg på mit partis vegne bliver betænkelig ved, er, at der ikke er skitseret nogen samordning mellem de tilbud, der i dag gives af den sociale sektor, altså i kraft af bistandslovens bestemmelser, og de tilbud, der allerede i dag kan gives gennem folkeskoleloven og gennem fritidslovgivningen. Jeg vil i virkeligheden hævde, at vi har uudnyttede muligheder i alle tre lovgivninger for at leve op til de forpligtelser, som vi synes det er væsentligt, at samfundet også tager på sig, når det gælder om at sikre en god opvækst for vore børn, altså også gode pasningsmuligheder.

Jeg mener, at det er nødvendigt under udvalgsarbejdet at se nærmere på, om det er rigtigt, at de allerede eksisterende muligheder ikke er udtømte. Jeg vil gerne pege på, at der i hvert fald er gode muligheder for at sikre en bedre samordning mellem det sociale udvalg og skole- og kulturudvalgenes indsats i de enkelte kommuner allerede under eksisterende lovgivning. Derfor kan det godt være, at vi skal udforme nærmere bestemmelser om, hvordan det skulle foregå på skolerne.